

दलैः सिद्धेन निश्चितः साधना । कायाः पुत्तनिकासात्
 तासां भावानि मे ह्येषु । कण्ठश्च रक्षिणी चैव वल-
 देयश्च रेवती । प्रदुस्त्रश्चैव तज्जायां व्यनिरुद्ध एषा तथा ।
 रेवतीवस्तुदेवाटीन् सर्वान्नात् पकलयेत् । ततोऽनुपूजयेत्
 सर्वानष्टपूजातार्तादिभिः । चन्द्रोदये तु सञ्जाते दद्या-
 दर्घ्यन्तादिन्द्वे । “कथ्यं” दत्त्वा तु भुञ्जीत भित्तस्त्रजन-
 वन्धुभिः । ततः प्रभातसमये कुमार्यै तदुदयं शुभम् ।
 दद्यात् पीतं न मनसा रक्षस्वपूतम् । ततो द्वितीये
 चन्द्रे तु कथां हिंस्रस्त्रमन्दिरम् । पूर्ववत् पूरितं
 कत्वा कुमार्यै विनिवेदयेत् । ततस्तृतीये चन्द्रे तु
 कत्वा हिंस्रस्त्रमन्दिरम् । सम्यक् पूर्ववत् कत्वा कुमार्यै
 विनिवेदयेत् । ततश्चतुर्थे चन्द्रे तु कत्वा हिंस्रस्त्रमन्दिरम् ।
 पञ्चमेऽवदे पञ्चदशं चन्द्रे पञ्चस्त्रसंयुतम् । कत्वा दद्यात्
 मयलेन कुमार्यै तच्च मन्त्रिणम् । ततस्तु सप्तमे चन्द्रे कथां
 दद्यात् शुभम् । सप्तदशं चन्द्रे कत्वा सुधाधमसितं म-
 न्त्रम् । अथां तुषीत् यानं च कनोपानहमेव च । आदर्शं
 चामरश्चैव सुशोभनम् तथा । कन्दभाजतपात्राणि
 तासुस्तु तु मङ्गलानि च । मानविधानि वस्त्राणि तद्येश-
 धरणाणि च । गृहोपकरणं सर्वं गृहे निक्षिप्य स-
 र्वतः । कण्ठश्च रक्षिणीश्चैव प्रदुस्त्रश्च पनोहरम् ।
 कत्वा चर्चमयानं चक्रम् पीतपञ्चवस्तुविह्वलम् । पूज-
 यित्वा एषावेन रात्रिजागरणेन च । ततः प्रभातसमये
 तदुदये सप्तपूजातम् । सप्ततीकं द्विजं पूज्य वस्त्राणिद्वार-
 भूषणैः । तज्जातेदुदये दद्याद्गुणाद्यैश्च सुशीलिनीम् ।
 इदं व्रतं पञ्चसु “यस्मै कमलैः समं चिपेद्देहं” उपास्मि-
 तम् । घेतुं तिलचर्षी दद्यात् स यदं गतिं प्राप्नुयम् ।
 पतद्गुद्व्रतं नाम पापशोकविनाशिनम् । क्लृप्ते पञ्च-
 तपाः सायं हेमघेतुपदो दिवम् । यात्रलोचनदंष्ट्रयो
 रद्व्रतमिदं स्मृतम् । “एतमीचतुर्दश्याविति च
 चत्वारि द्दिना नि पञ्चाङ्गिस्थापनं तत्तुर्थे दिने सायं
 सर्वघेतुं दद्यात्” ।
 रूपममोव्रतं भविष्यपुं “गौमे सावि मङ्गाराहो ! एतदंलं
 गजं शुभम् । कत्वा रक्षमयं भक्त्या व्यस्य पात्रे हिर-
 मये । इन्द्राण्यै विधिवद्दद्यात्तानादिभिर्मपितम् ।
 एवं पूजयेत् भक्त्या इन्द्राणी विधिवत्ततः । न शिरा-
 रतमाङ्कः सोऽन्त्रोक्ते महीयते” ।
 रूपममोव्रतं विष्णुधर्मोत्तरे “कालगुप्त्या समतीतायां
 कृष्णपारमी तु या । मन्त्रां तं न संप्राप्य ततं

मूर्त्तीत मानवः । एषोऽपितव्यं नक्षत्रं नक्षत्रम् च
 देवतम् । बरुणश्च तथा चन्द्रं पूजयेद् विधिना नरः ।
 पूजयेद्देवदेवश्च भगवन् जनादेवम् ! एषोऽप्याङ्गाभि
 देवस्य मयलेन च पूजयेत् । ततोऽग्निहवनं कत्वा
 पूजयित्वा तथा शुभम् । उपवाह्यस्तु कर्त्तव्यो द्वितीये-
 ऽहनि पार्थिव । एषोऽप्युपवाह्ये विगतं स्नात्वा संपूज्य
 केशम् । कत्वाग्निहवनं शक्त्या पूजयित्वा द्वितीये-
 मानु । विष्णुपूज्य भोक्तव्यं ह्येषु चाङ्गकर्म मम ।
 पादयोः कर्त्तव्यं मूलं पाजापत्यन्तु लङ्कयोः । अग्निभौ
 जानुयुगलं ऊरुद्वये च पार्थिव । मङ्गिते हे तथा-
 पादे गुह्यं चर्चितं स्मृतं । पूर्वोक्ते च कालगुप्त्यौ
 कर्त्तव्यं च कर्त्तव्यम् । पार्थयोः कृत्तियुतयोर्नक्षत्र-
 तितयं समम् । एते प्रोषपदे राजन् । रेवती च तथा
 भवेत् । एषोऽनुराधासु दृष्टं धनिष्ठासु प्रकीर्त्तितम् ।
 भुजो ज्येष्ठो चित्राश्चैव चक्रो प्रोक्तो तथा करो ।
 अकृत्यश्च तथा प्रोक्ता राजर्षिर्ह । पुनर्वसु । अश्लेषायां
 नखाः प्रोक्ता ज्येष्ठायां नृप । कर्करः । मृगशिरा
 ज्येष्ठो सुखं पुष्टिं प्रकीर्त्तितम् । दत्ताः स्वातो शत-
 भिमा हतुः प्रोक्ता तथा नृपः । मघायां नासिके प्रोक्ते
 जगतीर्षे च लोचने । चित्रा कलाटे विद्युया भर-
 ग्याश्च तथा शिरः । शिरोरुद्राक्षपाद्गौ व्रतस्थाने
 भराधप । “चैवगुप्तावसाने तु सत्वं परित्यज्यते” ।
 रूपममोव्रतं कर्त्तव्यम् “अथान्यदपि ते वक्ष्यामि रूप-
 मङ्गलान्तुतमम् । संकलितवासे स्नानं तैलं कत्वा
 पिचकथः । हेमपात्रे हतं कत्वा हिरण्येन सम-
 न्वितम् । खड्गं वीज्य तत्पात्रं ब्रह्मणाय निवेदयेत् ।
 एकमङ्गं ततः कत्वा भक्त्या चैव समन्वितम् । व्रतान्ते
 काष्ठम् दद्याद्दुष्टतद्घेतुसमन्वितम् । अग्निमेव हवनायां
 कर्त्तव्यमिति मानवः” ।

रुपावाप्तव्रतं विष्णुधर्मोत्तरे “कालगुप्त्या समतीतायां
 प्रतिपत्तुमर्हति कथान् । तावतीर्षी मङ्गाराह ! तावत्-
 ज्ञातो दिने दिने । वरिष्ठः संपूजयेद्देवं कथं भोग-
 प्राप्तिम् । एकमङ्गान्नो नित्यमधुःसायी तथा भवेत् ।
 निरातोपोषितः पूजाक्षेत्रां कुर्यात्तथैव च । खगत्या
 रजतं दद्याद्दुष्टतद्घेतुसमन्वितम् । रुपाङ्गिनो नासिके
 मयोक्तं व्रतोक्तं नित्यमटीनसम् । कत्वा तु नास-
 कं कर्त्तव्यम् पादयोः पादयोः च रूपवान् स्नात्” ।
 रोहिणीदादशीयन्तं भविष्योत्तरे “मन्ते आगने सापि